

РЕШЕНИЕ

№ 8691

гр. С, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА

при участието на секретаря ДТ

като разгледа докладваното от ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА Гражданско дело № 20211110146810 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от „МП“ ЕООД, ЕИК *** и с адрес ГР. С, УЛ.НГ, №6, ЕТ. 1, О 1 срещу Т - 90 ЕООД, ЕИК *** и с адрес гр. С, КВ.В, УЛ. 5-ТА, 9, с която са предявени по реда на чл. 422 ГПК установителни искове с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327 ТЗ вр. чл. 717з ТЗ и чл. 86 ЗЗД за установяване съществуването на вземане за сумата от 899,10 лв., представляваща задължение за заплащане на цена на доставена и консумирана електрическа енергия за периода от 01.11.2017 г. до 01.12.2017 г., дължима по Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент, сключен на 20.04.2015 г. между длъжника и "ФЕ" ООД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, вземанията по които са възложени на заявителя с Постановление от 06.01.2021 г. по т.д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, IV-19 състав ведно със законна лихва от 3.2.2021 г. до изплащане на вземането, както и лихва за забава в размер на 269,76 лв. за периода от 14.12.2017 г. до 3.2.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 6654/2021г. по описа на СРС, 118 състав.

Ищецът твърди, че с Постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по т.д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, IV-19 състав, му били възложени вземанията на „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, произтичащи от доставка на електрическа енергия. Посочва, че между „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/ и ответника бил сключен Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент от 20.04.2015 г., по силата на който „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/ продало и доставило електрическа енергия на ответника за месеците ноември и декември 2017 г. на обща стойност от 899,10 лв., за която били издадени фактури. Допълва, че в стойността на издадените фактури се

включвала освен нетната цена на доставеното количество електрическа енергия, така също и допълнително начислявани такси и услуги, в това число акциз, данък добавена стойност и такса „задължение към обществото“. Посочва, че ответното дружество не изпълнило задължението си за заплащане на стойността на потребената електрическа енергия в срок до четиринадесето число на месеца, следващ месеца на доставка, поради което претендира същата, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до заплащане на задължението, както и заплащането на мораторна лихва за периода от 14.12.2017 г. до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. Моли за уважаване на исковете и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото е постъпил отговор на исквата молба от ответника, с който предявените искове се оспорват по основание и по размер. Ответното дружество твърди, че претендираните от ищеца вземания не съществуват. Излага твърдения, че през месеците ноември и декември 2017 г. „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/ не е предоставяло електрическа енергия на ответника в посоченото в исквата молба количество. Посочва, че не е получил представените фактури, разбрал е за тях с получаване на препис от исквата молба и приложените към нея писмени доказателства, поради което се позовава на чл. 301 ТЗ. Релевира възражение за погасяване по давност на претендираните от ищеца вземания, като счита за приложим по отношение на тях е краткият тригодишен давностен срок по чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Твърди, че претенцията за лихви е неправилно изчислена. Моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

С писмено становище от 24.06.2022 г. ищецът оспорва възраженията на ответника и от своя страна прави възражение, че давностните срокове са спрели да текат в периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците и параграф 13 от ПРЗ към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето. Поддържа, че от доказателствата, представени от ЧЕЗ РБ АД, е доказана доставената и потребена от ответника електроенергия. Поддържа, че в производството по несъстоятелност на ФЕ ООД по т.д. № 3343/2017 г. на СГС е извършена проверка за съществуване на претендираното вземане от ответника и вземането е установено чрез ССЧЕ и СТЕ, на база на които е изготвена пазарна оценка. Поддържа, че постановлението за възлагане от 06.01.2021 г. е официален документ с доказателствена сила и го легитимира като кредитор на ответника.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените искове, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

За основателността на иска по чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327 ТЗ вр. чл. 717з ТЗ е необходимо ищецът да установи, че между „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/ и ответника е сключен валиден договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент, по който „ФЕ“ ООД е престирило уговореното в претендирано количество, като за ответника е възникнало задължение за плащане на цена в претендирания размер ведно със стойността на допълнително начислените такси и услуги, както и че е придобил процесното

вземане по посочения в исковата молба ред. Във връзка с релевираното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да установи настъпването на обстоятелства, довели до спиране/прекъсване течението на давностния срок. При доказване на посочените факти в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

Видно от представения и приет като писмено доказателство по делото Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент, сключен на 20.04.2015 г. между длъжника и "ФЕ" ООД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, страните по него са уговорили "ФЕ" ООД в качеството на Търговец да продаде, а ответникът в качеството на Клиент да закупи и получи активна нетна електрическа енергия в точките за измерване, в сроковете и при условията, описани в договора. Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора Търговецът се задължава да продаде и осигури електрическа енергия на разположение на Клиента в точките на присъединяване към съответната преносна или електроразпределителна мрежа на обектите му, посочени в Приложение № 1, а съгласно ал. 3 и ал. 4 на чл. 2 правото на собственост върху доставената активна електрическа енергия се прехвърля от Търговеца към Клиента в мястото на доставка, което е точката на присъединяване към мрежата за обектите на Клиента и за продадените и доставени количества енергия до обектите на Клиента Търговецът има право на възнаграждение. Съгласно чл. 3, ал. 2 от договора за доставените количества активна електрическа енергия Клиентът се задължава да заплати на Търговеца възнаграждение според отчетените количества електрическа енергия от търговските електромери след получаване на сетълмент за дадения период на отчитане, изпращан от собствениците на измервателните уреди в съответствие с Правилата за търговия с електрическа енергия. Съгласно чл. 10, ал. 1 от договора Клиентът заплаща на Търговеца цена на закупената и доставена електрическа енергия в размер на 89, 52 лева/МВтч за количествата, отчетени съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване. Фактуриране на дължимите плащания се извършва за всеки месец /чл. 11, ал. 1/ на база отчетените количества доставена електрическа енергия за този период съгласно подадената към Търговеца информация от оператора на съответната мрежа, към която са присъединени обектите на Клиента. Представено е и Приложение №1 към Договор № FE 3002193/20.04.2015 г., съставляващо празна таблица, под която е записано, че Приложение №1 се попълва след регистрация на обектите на свободен пазар и присъединяване към балансиращата група на „ФЕ“ ЕООД.

Представените писмени доказателства не са оспорени от ответника, поради което съдът приема, че договорът и приложението са подписани от негов представител. Анализът на съдържанието на договора на база цитираните разпоредби води до извод, че страните не са уговорили в пълнота съдържанието на договорната връзка помежду си поради липса на попълнено Приложение №1, поради което неустановено изобщо остава дали са били уговорени конкретни обекти, за които да се прилага този договор. От съдържанието на Приложение № 1 може да се заключи, че страните е следвало да извършат допълнителни действия, за да започне продажбата и доставката на електрическа енергия, изразени в регистрация на конкретни обекти, каквато обаче не се установява в рамките на настоящото производство. За установяване на тази част от договорната връзка не би могло да се

кредитира изявлението на трето за производството лице, а именно „ЕМЗ“ АД, което с писмо по делото представя неподписан документ, съдържащ в табличен вид посочване на ответника като клиент за обект 32Z103000630629I при доставчик „ФЕ“ ООД, тъй като липсва изявление на страните по договора, че договорът помежду им касае именно обект с такъв номер и без конкретен адрес и описание. Следва да се посочи, че дори в представените с исковата молба фактури, за които ищецът твърди, че са за вземания именно по процесния договор, липсва индивидуализация както на договора, така и на обекта/обектите, за които са начисленията.

С оглед цитираните разпоредбите на договора /чл. 2, ал. 1, чл. 3, ал. 1, чл. 10, ал. 1/ доставката на ел. енергията се извършва до конкретни точки на присъединяване към преносна или електроразпределителна мрежа на конкретни обекти на ответника, където и се отчита поради което липсата на уговорени конкретни такива точки, респ. обекти в договора съставлява непълнота на договорното съдържание, за отстраняване на която не са ангажирани надлежни доказателства. Следователно неизяснен в пълнота остава предметът на облигационната връзка, за създаването на която е сключен процесния договор, тъй като обектите, за които е предназначена доставката на електрическа енергия съставляват съществен елемент от договорното съдържание.

В допълнение следва да се посочи, че постъпилата справка от „ЕМЗ“ АД представлява частен свидетелстващ неподписан документ без посочен автор, който не се ползва с материална доказателствена сила за отразените в него обстоятелства, включително за доставено количество ел. енергия, поради което дори и да се приеме, че касае именно обект съгласно комбинирания договор от 20.04.2015 г., единствено въз основа на нея не би могло да се приеме за установено, че на ответника е доставена от „ФЕ“ ООД /в несъстоятелност/ именно посоченото в справката количество ел. енергия. Ищецът не ангажира други доказателства за доставката на съответното количество електрическа енергия до обект на ответника, поради което и недоказано е реално доставено количество електрическа енергия за обект/обекти на ответника.

Следва да се посочи, че в рамките на производството ищецът не установява и да е кредитор на конкретно вземане спрямо ответника. От представеното по делото постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-19 състав, влязло в сила на 29.01.2021 г., се установява, че на ищеца „МП“ ЕООД са възложени имуществени права от масата на несъстоятелността на „ФЕ“ ООД, а именно: вземания към клиенти за доставена на електрическа енергия и допълнителни услуги, в общ размер на 1 635 182, 24 лв., съгласно опис, изготвен от синдика и пазарна оценка. Посоченият в постановлението опис на вземанията, съставен от синдика, не е ангажиран като доказателство по делото, а представените части от документ в табличен вид, озаглавен Пазарна оценка на вземания на ФЕ ООД, произтичащи от фактури за доставена ел. енергия и допълнителни услуги на клиенти, не съдържат нито информация за издател и подпис на същия, нито надлежна индивидуализация на конкретни вземания към ответника, тъй като срещу фирмата на ответника е посочен единствено размер на сума без основание и период за нейната дължимост.

Следва да се посочи, че не може да се сподели като основателно и твърдението на ищеца, че в производството по несъстоятелност вземанията спрямо ответника били установени. Съгласно чл. 717з. , ал. 1 и ал 2, изр. 1 ТЗ когато лицето, обявено за купувач, внесе своевременно дължимата сума, съдът с постановление му възлага вещта или правото в деня, следващ деня на плащането, като от датата на издаване на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имущественото право. Съгласно разпоредбата на чл. 717к, ТЗ купувачът на движими вещи става техен собственик, независимо от това дали са принадлежали на длъжника. По отношение купувачът на вземания обаче липсва подобна хипотеза, поради което ищецът, който претендира да е придобил вземане по реда на чл. 717з ТЗ, следва на общо основание да докаже възникването и съществуването в патримониума на длъжника на тези имуществени права преди възлагането им. Това доказване, както бе посочено, съдът не намира да е успешно преведено от ищеца в настоящото производство.

По изложените съображения предявеният главен иск следва да се отхвърли като недоказан.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 86 ЗЗД:

За основателността на акцесорната претенция за обезщетение за забава ищецът следва да докаже възникването на главен дълг и изпадане на ответника в забава. Предвид извода на съда за липса на главен дълг, следва да се отхвърли и претенцията за акцесорното вземане за лихва.

По разноските:

Ответникът има право съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК на разноски съразмерно с отхвърлената част от претенциите. В исковото производство ответникът е представляван от адвокат, на когото видно от договор за правна защита и съдействие от 26.07.2021 г. /л. 17/ е заплатил в брой 300 лева за адвокатско възнаграждение, разноските за което следва да му бъдат присъдени в цялост тъй като са в минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /НМРАВ/.

В заповедното производство ответникът също е представляван от адвокат, който е депозирал в срока по чл. 414 ГПК възражение срещу заповедта за изпълнение. Видно от договора за правна защита и съдействие от 02.03.2021 г. /л. 23 от заповедното производство/ за оказаната адвокатска помощ длъжникът в заповедното е заплатил 300 лева адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на ищеца, че разноски за заповедното производство не се дължат на длъжника, тъй като макар и едностранно производството предвижда възможност на длъжника да възрази срещу издадената заповед, като липсва ограничение извършването на това процесуално действие да бъде чрез процесуален представител, разноските за работата на който следва да бъдат разпределени именно от иския съд в производството по чл. 422 ГПК /при проведено такова/.

Своевременно ищецът обаче е релевирал и възражение за прекомерност на сторените разноски в заповедното, което съдът намира за основателно. Защитата на длъжника в заповедното производство се изчерпва в депозиране на възражение по реда на чл. 414 ГПК. По възражението заповедният съд не дължи произнасяне, а указания до молителя за предявяване на иска по чл. 422 ГПК. То няма самостоятелен характер и е само формалната

предпоставка за прерастване на заповедното производство в състезателно и двустранно, а не израз на материалноправната защита на длъжника /в този смисъл – определение № 45/23.01.2019 г. на ВКС, ТК, I т. о. по ч. т. д. № 3074/2018 г./.

Поради това и липсва изискване възражението да е мотивирано, а следва единствено да изразява валидно волята на длъжника, че не дължи изпълнение на вземанията, за които е издадена заповедта. Обстоятелството, че в случая е подадено мотивирано възражение с изложение на съображения за недължимост на вземанията, впоследствие преповторени в отговора на исковата молба, не прави действието обективно необходимо в този негов обем, тъй като излагането на обстоятелства, на които се основава възражението, не е реквизит от минималното нормативно определено съдържание на възражението. Следователно и възражението по чл. 414 ГПК като процесуално действие е равнозначно по фактическа и правна сложност на подаването на молба в смисъла на разпоредбата на чл. 6, т. 5 НМРАВ и именно до минималния размер, установен с тази разпоредба / 50 лева/, следва да бъде намален размера на разносните за адвокатско възнаграждение, сторени от длъжника в заповедното производство, за които да бъде ангажирана отговорността на ищеца.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422 ГПК от „МП“ ЕООД, ЕИК *** и с адрес гр. С, ул. НГ, №6, ет. 1, О 1 против **Т - 90 ЕООД**, ЕИК *** и с адрес гр. С, кв. В, ул. 5-та 9, установителни искиове с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327 ТЗ вр. чл. 717з ТЗ и чл. 86 ЗЗД за установяване съществуването на вземане за сумата от **899,10 лв.**, представляваща задължение за заплащане на цена на доставена и консумирана електрическа енергия за периода от 01.11.2017 г. до 01.12.2017 г., дължима по Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент, сключен на 20.04.2015 г. между длъжника и "ФЕ" ООД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, вземанията по който са възложени на заявителя с Постановление от 06.01.2021 г. по т.д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, IV-19 състав ведно със **законна лихва** от 3.2.2021 г. до изплащане на вземането, както и лихва за забава в размер на **269,76 лв.** за периода от 14.12.2017 г. до 3.2.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 6654/2021г. по описа на СРС, 118 състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.3 ГПК „МП“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Т - 90 ЕООД, с ЕИК *** и адрес гр. С, кв. В, ул. 5-та 9, разноски в размер на **300 лева** за исковото производството и в размер на **50 лева** за разноски по заповедното производството по ч. гр. д. № 6654/2021г. по описа на СРС, 118 състав за адвокатско възнаграждение, намалено на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____